

เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน (Inner Mongolia Autonomous Region)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ที่ตั้งและประชากร

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศจีน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,183,000 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.30 ของพื้นที่รวมทั้งประเทศ โดยมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 รองจาก เขตปกครองตนเองซินเจียง และเขตการปกครองตนเองทิเบต ทั้งนี้ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตกและทิศใต้ มีพรมแดนติดกับมณฑลต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 8 มณฑลได้แก่ มณฑลเฮยหลงเจียง จีหลิน เหลียวหนิง เหอเป่ย์ ซานซี มณฑลกานซู และเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย ส่วนทิศเหนือติดกับประเทศมองโกเลียและประเทศรัสเซีย

ภูมิประเทศของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในประกอบด้วยพื้นที่ราบสูงร้อยละ 53.40 พื้นที่ภูเขา ร้อยละ 20.90 พื้นที่เนินเขาร้อยละ 16.40 และแม่น้ำและทะเลสาบร้อยละ 0.80¹ โดยนอกจากพื้นที่ทางทิศ ตะวันออกเฉียงใต้แล้วส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง พื้นที่ราบสูงที่สำคัญได้แก่ ที่ราบสูงถั่วเปยเอ้อ ที่ราบสูง ซีหลินกัวเล่อ ที่ราบสูงอาลาชาน และที่ราบสูงเอ้อเอ้อตัวซี โดยมีความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 1,000 เมตร พื้นที่ทางทิศตะวันออกเป็นทะเลทรายปาตางจีหลิน และทะเลทรายโกบีซึ่งกินอาณาบริเวณชายแดน บางส่วน

รูปที่ 1.1 แผนที่เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ที่มา : <http://www.chinahighlights.com>

¹ ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน(2558). ข้อมูลพื้นฐานเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน. สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2558 จาก <http://www.thaiembbeij.org/thaibizchina/th/about-china/country/inner-mongolia/index.php>

เขตปกครองตนเองมองโกเลียเมื่อสิ้นปี 2554 มีประชากรทั้งสิ้น 24.90 ล้านคน เป็นสัดส่วนประชากรชายและหญิงเท่ากับร้อยละ 51.87 และ 48.13 ตามลำดับ ประชากรจำนวน 14.38 ล้านคนอาศัยในเขตเมือง และประชากรจำนวน 10.52 ล้านคนอาศัยอยู่ในเขตชนบท ทั้งนี้มีอัตราการเกิดประชากรเท่ากับร้อยละ 9.2 และมีอัตราการตายเท่ากับร้อยละ 5.5²

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ³

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีที่ราบสูงแอ่อแอ่ตัวซื่ออยู่ทางทิศเหนือของเป็นพื้นที่ที่มีการทับถมของตะกอน ทำให้มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรแร่ธาตุมาก โดยเฉพาะถ่านหินและน้ำมัน ปัจจุบัน มีการค้นพบทรัพยากรแร่ธาตุมากกว่า 120 ชนิด เป็นทรัพยากรแร่ธาตุที่ทำการสำรวจปริมาณแล้ว 78 ชนิด ในจำนวนนี้มี 42 ชนิดที่มีปริมาณมากจัดอยู่ใน 10 อันดับแรกของประเทศ โดยเฉพาะถ่านหิน มีการค้นพบถ่านหินในพื้นที่ทั้งหมดกว่า 100,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีการขุดสำรวจแล้วเป็นปริมาณกว่า 240,000 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.00 ของปริมาณถ่านหินที่ผลิตได้ทั่วประเทศ และมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากมณฑลชานซี

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในยังมีทรัพยากรน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติมาก โดยน้ำมันปิโตรเลียมคาดว่าจะมีปริมาณ 2,000 – 3,000 ล้านตัน และก๊าซธรรมชาติมีประมาณ 1 ล้านล้านตัน ส่วนแร่โลหะชนิดต่างๆ ทั้งประเภทโลหะที่มีสี และโลหะที่ไม่มีสี อาทิ แร่สังกะสี แร่พลัมเบียม แร่สแตนนัม แร่บิสมีต แร่ทองแดง แร่โมลิบดีไนต์ และแร่ลูมิเนียม เป็นต้น ล้วนมีในปริมาณมากและหลากหลายชนิด โดยในจำนวนนี้ แร่สังกะสี แร่พลัมเบียม แร่สแตนนัม และแร่บิสมีตมีเป็นปริมาณมากอยู่ใน 5 ลำดับแรกของประเทศ สำหรับแร่ฟลูออไรด์มีปริมาณมากที่สุดในประเทศ ทั้งนี้ มองโกเลียในเป็นแหล่งแร่ฟลูออไรด์ที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก อีกทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ ต้นสน และต้นเบิร์ช (Birch) เป็นต้น และยังมีทรัพยากรพลังงานลมที่สามารถผลิตพลังงานลมได้ 200 วัตต์ต่อตารางเมตร โดยมากกว่าร้อยละ 70 ของปริมาณกระแสลมสามารถนำมาใช้ผลิตพลังงานได้

นอกจากนี้ ยังมีทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด 866,678 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.3 ของพื้นที่ทุ่งหญ้าทั่วประเทศ พื้นที่ทุ่งหญ้าของมองโกเลียในมีพืชกว่า 1,000 ชนิด มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการทำปศุสัตว์

² Statistical Bureau of Inner Mongolia (2012). Inner Mongolia Statistical Yearbook 2012. Beijing: China Statics Press, 2012

³ ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน(2558). ข้อมูลพื้นฐานเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน. สืบค้นเมื่อ 16มิถุนายน 2558จาก <http://www.thaiembbeij.org/thaibizchina/th/about-china/country/inner-mongolia/index.php>

1.3 เมืองสำคัญและเขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ⁴

เมืองสำคัญ

นครฮูเหอเห่าเท่อ (Hohhot) : เป็นเมืองหลวงของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้รับการขนานนามว่า “เมืองแห่งสีเขียว” นครฮูเหอเห่าเท่อมีประชากรชนชาติมองโกเลียอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากที่สุด มีชนกลุ่มน้อย ได้แก่ ชนชาติฮั่น แมนจู หุย เกาหลี และอื่น ๆ รวมทั้งหมด 36 ชนชาติ นครฮูเหอเห่าเท่อเป็นเมืองสำคัญในอันดับต้นๆ ของประเทศจีนในด้านการทำฟาร์มปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงวัว แกะ และแพะ นอกจากนี้ ยังมี การเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นๆ ได้แก่ เป็ด ห่าน กวาง และกระต่าย ส่วนอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ

เมืองเปาโถว (Baotou) : เป็นเมืองอุตสาหกรรมใหญ่เป็นอันดับหนึ่งและเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน และได้รับการจัดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมหลัก โดยเป็นแหล่งผลิตเหล็กที่สำคัญของมองโกเลียใน และเป็นแหล่งแร่เหล็กแหล่งใหม่ของประเทศจีนทางตอนเหนือ ทั้งนี้เมืองเปาโถวตั้งอยู่ใกล้กับภูเขาหยินชานและเทียนชาน ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญของมองโกเลียใน ภูเขาหยินชานและเทียนชานอุดมไปด้วยแร่โลหะและแร่โลหะมากกว่า 100 ชนิด รวมทั้งยังมีถ่านหินอีกเป็นปริมาณมาก ซึ่งทำให้เมืองเปาโถวและเมืองรอบข้างเป็นแหล่งผลิตถ่านหิน โดยมีปริมาณการผลิตมากกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตถ่านหินทั่วประเทศ

เขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ

เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฮูเหอเห่าเท่อ : ภายในเขตพัฒนาฯ ประกอบด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฮูเหอเห่าเท่อ และเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีจินจินชาน เน้นการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมไอที อุตสาหกรรมยาชีวภาพ อุตสาหกรรมวัสดุสมัยใหม่ อุตสาหกรรมการสกัดและแปรรูปทองคำและเงิน อุตสาหกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์นม และอุตสาหกรรมอาหารปลอดภัย นอกจากนี้ เขตนี้ยังมีจุดเด่นคือ เป็นฐานอุตสาหกรรมระดับประเทศ และเป็นเขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงด้วย

ในเขตนี้มีการลงทุนจากบริษัทยักษ์ใหญ่ของจีน อาทิ บริษัท TCL Corporation บริษัท Skyworth บริษัท ShuangQi Pharmaceutical Co.,Ltd บริษัท Inner Mongolia Grand Pharmaceutical Co., Ltd และบริษัท Inner Mongolia Saibeixing Beer เป็นต้น

เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีปาเหยียนหนานาเอ้อ (Bayannao'er Economic and Technological Development Zone) : ก่อตั้งเมื่อปี 2535 ผ่านการรับรองจากรัฐบาลท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจระดับมณฑลที่สำคัญของมองโกเลียใน จนกระทั่งเมื่อเดือนธันวาคม 2555 คณะรัฐมนตรีได้ยกระดับให้เป็นพื้นที่พัฒนาฯระดับประเทศ ดำเนินตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจและ

⁴ ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน(2558). เมืองสำคัญ/ เขตพัฒนาเศรษฐกิจเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน. สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2558 จาก <http://www.thaiembbeij.org/thaibizchina/th/about-china/country/inner-mongolia/city.php>

เทคโนโลยีแห่งชาติ มีเนื้อที่ทั้งหมด 47 ตร.กม. ในตอนนี้มีการเข้าใช้พื้นที่แล้ว 33.2 ตร.กม. โดยเน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมหลัก ดังนี้ อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรและปศุสัตว์ อุตสาหกรรม bio-pharmaceutical และยาจีน อุตสาหกรรมเคมีถ่านหินและ fine chemical อุตสาหกรรมผลิตเครื่องอุปกรณ์และโลหะผสม อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างรูปแบบใหม่ และ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน บริษัทที่สำคัญเข้าร่วมได้แก่ บริษัท North United Power บริษัท Hangzhou Jingxin Pharmaceutical บริษัท Hangzhou Wahaha Group เป็นต้น⁵

2. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

2.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ

ในปี 2556 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 1,683,240 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 8.04 และมีรายได้ต่อหัวของประชากรอยู่ที่ 67,498 หยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 5.65 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ดัชนีทางเศรษฐกิจ	2552	2553	2554	2555	2556	การเปลี่ยนแปลงเทียบกับ 2555 (%)
	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในมณฑล (พันล้านหยวน)	974	1,167.20	1,436.00	1,558.00	1,683.24	8.04
Per Capita GRP (หยวน)	39,735.00	47,347.00	57,974.00	63,886.00	67,498.00	5.65
มูลค่าเพิ่มจากผลผลิต						
- อุตสาหกรรมภาคการเกษตร (พันล้านหยวน)	93	109.5	130.6	144.86	159.94	10.41
- อุตสาหกรรมภาคการผลิต (พันล้านหยวน)	511.4	636.8	803.8	880.2	908.42	3.21
- อุตสาหกรรมการผลิต	450.3	561.8	710.2	773.6	794.44	2.69
- อุตสาหกรรมก่อสร้าง	61.1	74.9	93.6	106.6	113.98	6.92
- อุตสาหกรรมภาคบริการ (พันล้านหยวน)	369.7	420.9	501.6	563.1	614.88	9.20
การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (พันล้านหยวน)	753.3	897.2	1,090.00	1,311.20	1,552.07	18.37
การค้าปลีก (พันล้านหยวน)	285.5	338.4	399.17	457.25	511.42	11.85
เงินเฟ้อ (ดัชนีราคาผู้บริโภค %)	-0.3	3.2	5.6	3.1	3.2	3.23

⁵巴彦淖尔经济技术开发区. 园区简介. สืบค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2558 จาก http://www.bynrjkkf.gov.cn/gk_yqjj.aspx

ดัชนีทางเศรษฐกิจ	2552	2553	2554	2555	2556	การเปลี่ยนแปลง เทียบกับ 2555 (%)
	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	
มูลค่าการส่งออก (พหุคูณเหรียญสหรัฐ)	2.3	3.3	4.7	4	4.09	2.25
มูลค่าการนำเข้า (พหุคูณเหรียญสหรัฐ)	4.6	5.4	7.3	7.3	7.9	8.22
การลงทุนจากต่างประเทศ						
- มูลค่าของสัญญา (พหุคูณเหรียญสหรัฐ)	-	-	-	-	-	-
- มูลค่าการลงทุนจริง (พหุคูณเหรียญสหรัฐ)	3.2	3.6	4	3.9	4.84	24.10

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

ในปี 2556 เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมาจากภาคการเกษตรร้อยละ 9.5 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 54 และอุตสาหกรรมด้านการบริการร้อยละ 36.5 ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2556

รายการ	มูลค่า (พหุคูณหยวน)	สัดส่วน ต่อมูลค่ารวม (%)
มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของมณฑล	1,683.24	100.00
ภาคการเกษตร	159.94	9.50
ภาคอุตสาหกรรม	908.42	54.00
- อุตสาหกรรมการผลิต	794.44	47.20
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	113.98	6.80
ภาคบริการ	614.88	36.50
- ธุรกิจคมนาคมขนส่ง จัดเก็บสินค้า และไปรษณีย์	130.37	7.74
- ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก	154.7	9.18
- ธุรกิจที่พักและการจัดเลี้ยง	46.89	2.78
- ธุรกิจการเงิน	50.2	2.98
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	38.52	2.29
- อื่นๆ	194.2	11.53

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

มูลค่าหลักของภาคอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 87.45 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ส่วนอุตสาหกรรมก่อสร้างมีมูลค่าร้อยละ 12.54 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรม สำหรับภาคบริการ มูลค่าหลักมาจาก ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง จัดเก็บสินค้าและไปรษณีย์ และธุรกิจด้านการธนาคาร ตามลำดับ

2.2 ภาคการเกษตร

ในปี 2554 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีพื้นที่สำหรับการเกษตรทั้งสิ้น 71,000 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ปลูกธัญพืช 56,000 ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้ในปี 2556 มีมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรทั้งสิ้น 269.95 พันล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 10.22 โดยมูลค่าจากการเพาะปลูกมากที่สุด 132.81 พันล้านหยวน ตามมาด้วยการเลี้ยงสัตว์ และการป่าไม้ ทั้งนี้ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้แก่ ผลไม้ และธัญพืช เช่น ซีเรียล ข้าวโพด

ตารางที่ 1.3 มูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2556

รายการ	มูลค่าปี 2552 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2553 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2554 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2555 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2556 (พันล้าน หยวน)	สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	157.1	184.4	220.5	244.93	269.95	10.22
การเพาะปลูก	73.2	90	105.8	117.2	132.81	13.32
การป่าไม้	7.8	7.7	9.3	9.78	9.61	-1.74
การเลี้ยงสัตว์	72.1	82.2	99.8	111.89	120.85	8.01
การประมง	1.3	1.6	2.4	2.61	2.9	11.11

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

ตารางที่ 1.4 ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2556

รายการ	ปริมาณปี 2552 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2553 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2554 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2555 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2556 (หมื่นตัน)	สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง (%)
เมล็ดพืช	1,981.70	2,158.20	2,387.50	2,528.50	2,773.00	9.67
ซีเรียล	1,677.20	1,821.20	2,012.20	2,180.90	2,433.60	11.59
ข้าว	64.8	74.8	77.9	73.3	56	-23.60
ข้าวสาลี	171.2	165.2	170.9	188.4	180.4	-4.25

รายการ	ปริมาณปี 2552	ปริมาณปี 2553	ปริมาณปี 2554	ปริมาณปี 2555	ปริมาณปี 2556	สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง (%)
	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	
ข้าวโพด	1,341.30	1,465.70	1,632.10	1,784.40	2,069.70	15.99
เมล็ดถั่ว	143.2	166	171.3	162.9	138.3	-15.10
พืชจำพวกมัน (Tubers)	161.3	171	204	184.7	201.1	8.88
คอตตอน	0.1	0.1	0.2	0.2	0.2	0.00
เมล็ดฝักน้ำมัน	119.6	128.1	133.9	145.1	158.1	8.96
เมล็ดถั่วเขียว	22.4	22.4	24	30.7	33.7	9.77
ฝัก	1,380.60	1,350.90	1,440.20	1,476.30	1,421.10	-3.74
ปืทรูท	109.6	161	157.7	167.9	181.4	8.04
ใบยาสูบ	1.2	1.5	1.5	1.4	1.3	-7.14

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

2.3 ภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2554 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีมูลค่าผลผลิตด้านอุตสาหกรรม (Gross Industrial Output Value) ทั้งสิ้น 2 ล้านล้านหยวน โดยมีค่าสัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ดังตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.5 สัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในต่อ GRP (%)

ประเภท	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
อุตสาหกรรมภาคการเกษตร	12.50	11.70	9.50	9.40	9.10	9.10	9.50
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	51.80	55.00	52.50	54.50	56.00	55.40	54.00
- อุตสาหกรรมการผลิต	45.00	48.90	46.20	48.10	49.50	48.70	47.20
- อุตสาหกรรมก่อสร้าง	6.80	6.10	6.30	6.40	6.50	6.70	6.80
อุตสาหกรรมภาคบริการ	35.70	33.30	38.00	36.10	34.90	35.50	36.50

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

อุตสาหกรรมที่มีความได้เปรียบทั้งหกของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน คือ อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมคาร์บอนโลหะ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือ/อุปกรณ์เพื่อการผลิต ประกอบ หรือติดตั้ง อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมการแปรรูปผลิตผลจากการเกษตรและปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง สร้างมูลค่าเพิ่มรวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 90

ตารางที่ 1.6 ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2556

ผลิตภัณฑ์	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
ไฟฟ้า(ร้อยล้านkWh)	2,242.57	2,483.90	2,972.90	3,116.89	3,520.77	12.96
ถ่านหิน(หมื่นตัน)	60,375.00	78,913.00	98,441.00	106,603.00	103,030.00	-3.35
โทรทัศน์สี(หมื่นเครื่อง)	217.4	204.4	261.1	383.23	373.76	-2.47
ซีเมนต์(หมื่นตัน)	4,333.75	5,454.30	6,499.30	5,872.06	6,497.96	10.66
ผ้า(หมื่นเมตร)	8,030.00	9,813.00	10,192.00	4,153.00	3.00	-99.93
เหล็กที่ยังไม่ได้นำไปหลอม(หมื่นตัน)	1,437.10	1,359.00	1,431.10	1,326.43	1,367.23	3.08
เหล็ก(หมื่นตัน)	1,261.90	1,232.80	1,669.80	1,734.14	1,978.56	14.09
โลหะภัณฑ์(หมื่นตัน)	1,294.90	1,341.40	1,417.30	1661.82	1,797.74	8.18
เกลือ(หมื่นตัน)	217	278.4	311	253.46	243.02	-4.12

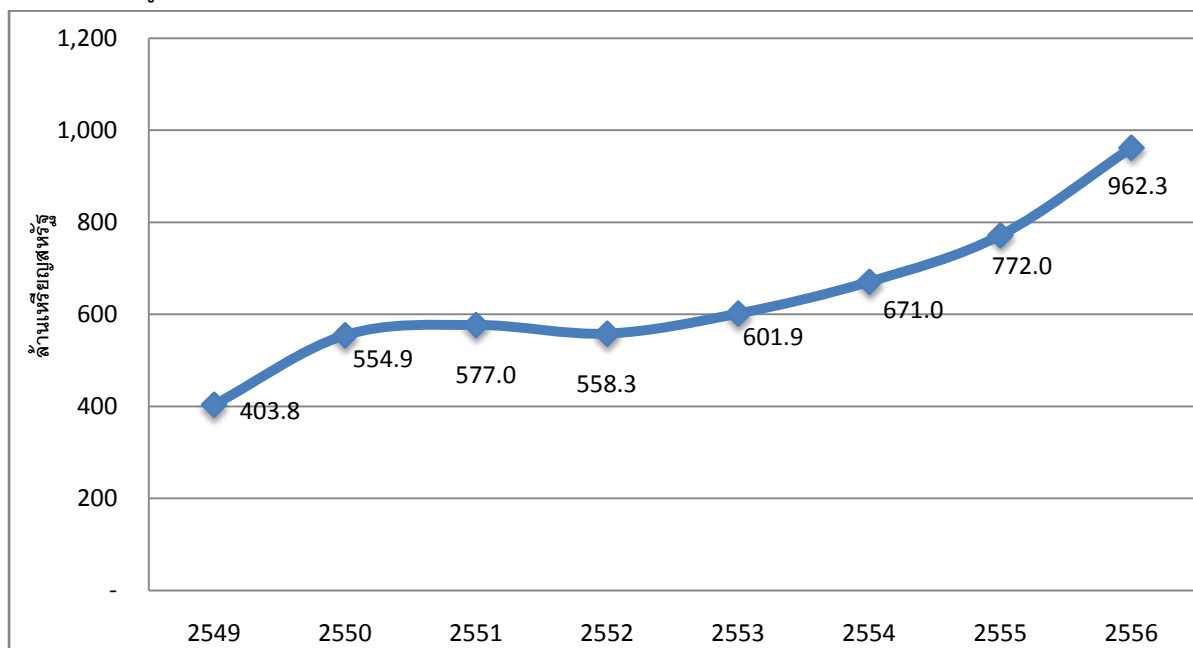
ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

2.4 ภาคบริการ

2.4.1 ธุรกิจการท่องเที่ยว

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง อาทิ ทุ่งหญ้าโป่งเก่าลาเก้อ, สุสานวังเจาจิน, ทุ่งหญ้าซีลามู่เหยิน เป็นต้น ในปี 2556 มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 962.3 ล้านเหรียญสหรัฐ มีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศทั้งสิ้น 1.61 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 1.53 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1.55 ล้านคน และเป็นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน 0.06 ล้านคน ดังรูปที่ 1.2 และตารางที่ 1.7

รูปที่ 1.2 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในแต่ละปี

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

ตารางที่ 1.7 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละปี

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
จำนวนนักท่องเที่ยว (หมื่นคน)	129	142.8	151.5	159.17	161.61	1.53
ชาวต่างชาติ	126.61	140	147.6	151.46	155.31	2.54
มองโกเลีย	73.87	75.9	81.1	81.32	79.01	-2.84
รัสเซีย	38.97	50	51.7	55.37	63.86	15.33
ญี่ปุ่น	4.21	4.5	4.1	2.62	2.09	-20.23
สหรัฐอเมริกา	1.3	1.2	1.2	1.08	1.32	22.22
เยอรมัน	0.88	0.84	0.7	0.65	0.52	-20.00
ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน	2.35	2.8	3.9	7.71	6.3	-18.29

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

2.4.2 ธุรกิจประกันภัย

ในปี 2556 ธุรกิจประกันภัยใน เขตปกครองตนเองมองโกเลียมีรายได้จากเบี้ยประกัน 27,469.09 ล้านบาท โดยเป็นรายได้จากเบี้ยประกันทรัพย์สิน 13,542.50 ล้านบาท และเป็นรายได้จากเบี้ยประกันชีวิต 13,926.59 ล้านบาท สำหรับค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้มีมูลค่ารวม 7,959.26 ล้านบาท โดยเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภททรัพย์สิน 6,603.43 ล้านบาท และเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภทชีวิต 1,355.83 ล้านบาท ดังตารางที่ 1.8

ตารางที่ 1.8 รายได้จากเบี้ยประกันและค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้ในปี 2556

รายการ	ประกันทรัพย์สิน (ล้านบาท)	ประกันชีวิต (ล้านบาท)	รวม (ล้านบาท)
รายได้จากเบี้ยประกัน	13,542.50	13,926.59	27,469.09
ค่าสินไหมที่ชดใช้	6,603.43	1,355.83	7,959.26

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

2.5 การลงทุนจากต่างประเทศ

จากข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติพบว่า ในปี 2556 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีการลงทุนจริงจากต่างประเทศทั้งสิ้น 4.84 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 24.10 ดังตารางที่ 1.9

ตารางที่ 1.9 การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

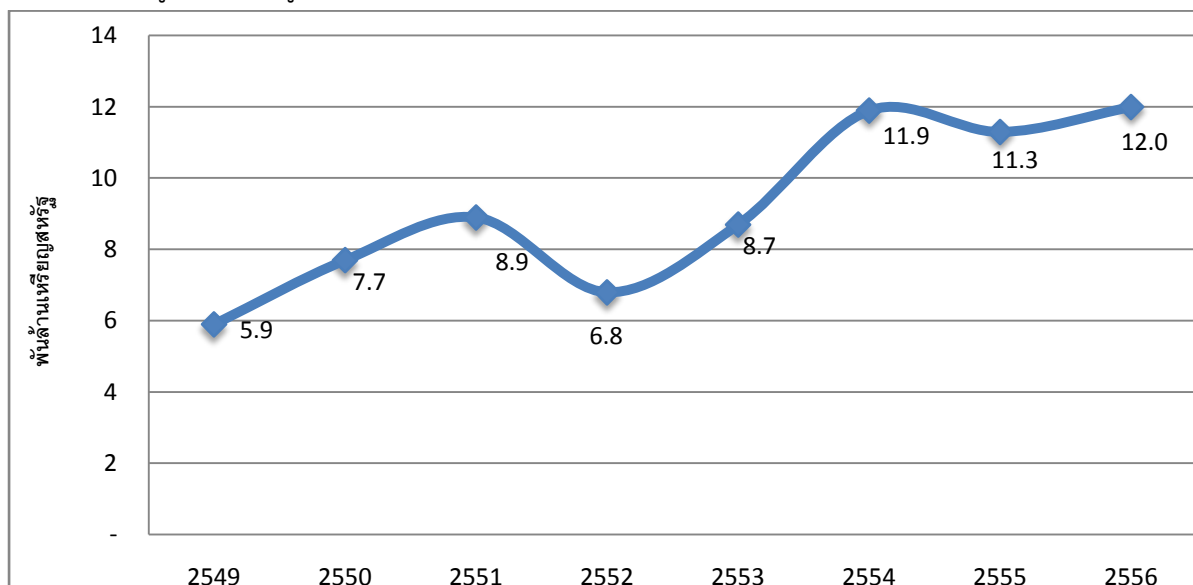
รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	3.2	3.6	4	3.9	4.84	24.10

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

2.6 การค้าระหว่างประเทศ

ในปี 2556 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออก ของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในเท่ากับ 12 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 6.19 โดยมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 4.09 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.25 มูลค่าการนำเข้าเท่ากับ 7.90 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 8.22

รูปที่ 1.3 มูลค่าการนำเข้าและส่งออกของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในแต่ละปี

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

การค้าต่างประเทศของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในหลายปีที่ผ่านมา โดยตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุด คือ มองโกเลีย โดยมีมูลค่าถึง 913 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามมาด้วย ญี่ปุ่น รัสเซีย สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ส่งออกส่วนใหญ่ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเหล็ก ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์และชิ้นส่วนยานพาหนะ รวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ไฟฟ้า ดังแสดงในตาราง 1.10

ตารางที่ 1.10 มูลค่าสินค้าส่งออกที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการส่งออก (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2.32	3.3	4.7	4	4.09	2.25
ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเหล็ก	0.5	0.9	1.2	0.98	1.07	9.18
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	0.71	0.6	0.8	1.03	1.03	0.00
เคมีภัณฑ์	0.31	0.6	0.9	0.52	0.6	15.38
อุปกรณ์และชิ้นส่วนยานพาหนะ	0.13	0.3	0.6	0.25	0.25	0.00
เครื่องมือและอุปกรณ์ไฟฟ้า	0.09	0.1	0.2	0.23	0.2	-13.04

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

ทางด้าน การนำเข้าสินค้านั้น ประเทศที่เขตปกครองตนเองมองโกเลียมีการนำเข้าสินค้าในปริมาณมากที่สุด ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และเยอรมัน โดยมีผลิตภัณฑ์นำเข้าหลัก คือ น้ำแร่ ท่อนซุง ปีโตรเลียม ยางมะตอย แร่เหล็ก และแร่ทองแดง เป็นต้น

ตารางที่ 1.11 มูลค่าสินค้านำเข้าที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

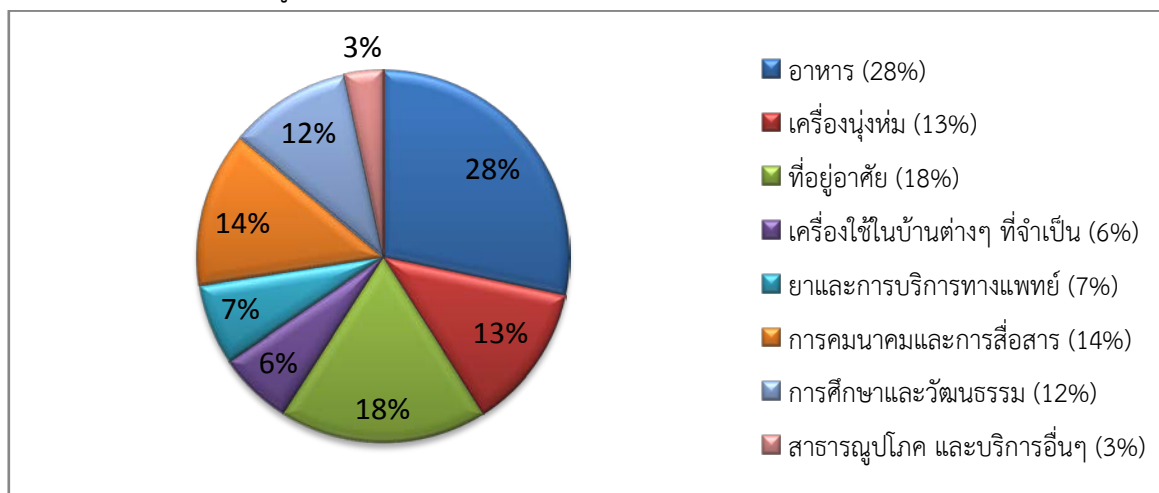
รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	4.45	5.4	7.3	7.3	7.9	8.22
น้ำแร่	1.86	0.1	0.2	3.64	3.68	1.10
ท่อนซุง	0.88	0.9	1.1	0.7	0.63	-10.00
แร่เหล็ก	0.29	0.7	1.1	0.83	0.85	2.41
แร่ทองแดง	0.43	0.1	0.2	0.54	0.73	35.19
ปิโตรเลียมและยางมะตอย	-	0.1	0.1	0.17	0.15	-11.76

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014

2.7 ตลาดผู้บริโภค

ประชากรเขตเมืองในเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มีรายได้สุทธิต่อหัวคนเป็น 21,890 หยวนต่อปี ในขณะที่ค่าครองชีพต่อหัวของประชากรในเขตเมืองในปี 2554 อยู่ที่ 15,878 หยวน โดยมีการใช้จ่ายในสินค้าประเภทอาหารมากที่สุด 4,962 หยวน ตามมาด้วยค่าใช้จ่ายทางด้านเครื่องนุ่งห่ม 2,514 หยวน และการคมนาคมและการสื่อสาร 2,004 หยวน ตามลำดับ

รูปที่ 1.4 โครงสร้างการใช้จ่ายของประชากรในเขตเมือง

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2014